

T.C. YARGITAY CEZA GENEL KURULU E. 2018/12-277 K. 2019/585 T. 8.10.2019

* EHLİYETSİZ ARAÇ KULLANMA (Sürücü Belgesine Sahip Olan Kişilerin Her Zaman Güvenli Bir Şekilde Araç Sürecekları Kesin Olmadığı Gibi Belge Sahibi Olmayan Kişilerin de Mutlaka Tehlikeli Şekilde Araç Kullanacaklarının İddia Edilememesi Nedeniyle Sürücü Belgesine Sahip Olmadan Araç Kullanılmasının Suçun Unsurları Arasında Gösterilmediği - Sanığın Kanındaki Alkol Seviyesinin Suç Tarihindeki Düzenlemeye Göre Cezalandırılmasını Gerektiren 1,00 Promilin Üzerine Çıkmaması Ehliyetsiz Araç Kullanmasının ve Meydana Gelen Kazada Taksirinin Bulunmasının Trafik Güvenliğini Tehlikeye Sokma Suçunun Oluşumuna Yeterli Olmadığı)

5237/m.2,179 2918/m.36,48/6-7,84

ÖZET : Dava, trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçuna ilişkindir.

Özel Daire ile Yerel Mahkeme arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığa atılı trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun yasal unsurlarının oluşup oluşmadığının belirlenmesine ilişkindir.

“ sürücü belgesine sahip olan kişilerin her zaman güvenli bir şekilde araç sürecekları kesin olmadığı gibi belge sahibi olmayan kişilerin de mutlaka tehlikeli şekilde araç kullanacaklarının iddia edilememesi nedeniyle sürücü belgesine sahip olmadan araç kullanılmasının suçun unsurları arasında gösterilmemesi karşısında; ehliyetsiz araç kullanmasının ve meydana gelen kazada taksirinin bulunmasının, trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşumuna yeterli olmadığı, bu nedenle kasten işlenen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun yasal unsurlarının oluşmadığı kabul edilmelidir.”

DAVA : Trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan sanık ...'ın TCK'nın 179/2, 31/3, 62 ve 50/1-a maddeleri uyarınca 320 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Safranbolu (Kapatılan) Sulh Ceza Mahkemesince verilen 05.02.2014 tarihli ve 150-108 Sayılı hükmün, sanık müdafisi tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 12. Ceza Dairesince 22.10.2015 tarih ve 3708-16156 sayı ile;

6545 Sayılı Kanun'un 84. maddesiyle 5320 Sayılı Kanun'a eklenen geçici 6. maddenin birinci fıkrası uyarınca sulh ceza mahkemelerinin kaldırılması nedeniyle bozmadan sonra yargılama yapan Safranbolu 1. Asliye Ceza Mahkemesi ise 01.02.2016 tarih ve 947-44 sayı ile;

"... Ehliyetsiz olmasına rağmen araç kullanması nedeniyle olayda kasıt unsuru oluşmuştur. Nitekim Yargıtay 2. Ceza Dairesi'nin 05.02.2008 tarih 17190 esas, 1695 karar sayılı ilamında 'Sanığın olay tarihinde sürücü belgesi olmadığı halde akşam saat 21.30 civarında S ve E isimli arkadaşlarını da aracın arkasına bindirip farları iyi yanmayan motosikletle 70-80 km hızla seyrederken yolun ıssızlığını hesap edemeyerek ve farları iyi yanmadığından önündeki çukuru göremediği için fren yapması sonucu kaza yaptığı, kendisi ile birlikte arkadaşı S'nin yaralanmasına izin verdiği eylemde sanığın üzerine atılı TCK'nın 179/2. maddesinde düzenlenen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunu işlediği dosyadaki bilgi ve belgeleri göre açıkça anlaşıldığı ve atılı somut tehlike suçunun öğeleri olduğu hâlde yasal ve yetersiz gerekçe ile sanığın beraatine karar verilmesi' denilmiştir. Bu itibarla SSÇ'nin ehliyetsiz bir şekilde trafiğe çıkması nedeniyle kasıtlı hareket ederek trafik güvenliğini tehlikeye soktuğundan TCK'nın 179/2. maddesinde düzenlenen suçun unsurları olduğu anlaşıldığından atılı

suçtan mahkûmiyetine karar verilerek aşağıdaki hüküm kurulmuştur." şeklindeki gerekçe ile bozmaya direnerek önceki hüküm de olduğu gibi sanığın mahkûmiyetine karar vermiştir.

Direnme kararına konu bu hükmün de sanık müdafisi ve Cumhuriyet savcısı tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 11.01.2017 tarihli ve 240006 Sayılı "Onama" istekli tebliğnamesi ile dosya, 6763 Sayılı Kanun'un 36. maddesiyle değişik CMK'nın 307. maddesi uyarınca kararına direnilen Daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 12. Ceza Dairesince 17.04.2018 tarih ve 2600-4505 sayı ile, direnme kararının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığına gelen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

KARAR : Özel Daire ile Yerel Mahkeme arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığa atılı trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun yasal unsurlarının oluşup oluşmadığının belirlenmesine ilişkindir.

İncelenen dosya kapsamından;

05.11.2011 tarihli maddi hasarlı trafik kazası tespit tutanağına göre; suç tarihinde 17 yaşında olan sanık ...'ın, , sanığın Karayolları Trafik Kanunu'nun 84. maddesinde yer alan "şeride tecavüz etme" kuralını ihlal ettiği, asli kusurlu olduğu ve sürücü belgesinin olmadığı, olay nedeni ile sanığın ve aynı araçta bulunan tanık ...'in yaralandığı,

5237 Sayılı TCK'nın "Trafik güvenliğini tehlikeye sokma" başlıklı 179. maddesinin suç tarihi (05.11.2011) itibarıyla yürürlükte bulunan ikinci ve üçüncü fıkraları;

" Sürücü belgesi, kişinin araç kullanmaya yetkili olduğunu gösteren bir belge olup sürücü belgesi olmaksızın araç kullanılması, 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 36. maddesiyle idari yaptırıma tabi bir kabahat eylemidir.

Sürücü belgesine sahip olan kişilerin her zaman güvenli bir şekilde araç sürecekları kesin olmadığı gibi belge sahibi olmayan kişilerin de mutlaka tehlikeli şekilde araç kullanacakları iddia edilemez. TCK'nın 179/2. maddesindeki suç, kasıtlı işlenebilen somut tehlike suçu niteliğinde olduğundan; sürücü belgesiz araç kullanılmasının, tek başına başkalarının hayatı, sağlığı ve mal varlığı bakımından tehlikeye neden olacağının kabul edilemeyeceği, aksi durumun anılan suçu somut tehlike suçundan soyut tehlike suçuna dönüştüreceği açıktır. Failin sürücü belgesiz araç kullanması, tek başına suçun oluşumu için yeterli olmayıp, varsa somut tehlikeli hareketi ile yaşı ve kullandığı aracın niteliği itibarıyla araca hâkimiyet sağlayıp sağlayamayacağı değerlendirilerek TCK'nın 179/2. maddesindeki suçun oluşup oluşmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

Öte yandan, 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "Suçta ve cezada kanunilik ilkesi" başlıklı 2. maddesinde, kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemeyeceği, kanunen suç sayılmayan bir eylem dolayısıyla sanığa ceza verilemeyeceği gibi kanunun suç ve ceza içeren hükümlerinin kıyas yolu ile de uygulanamayacağı, diğer bir ifadeyle kıyasa yol açacak şekilde genişletici yorumlanamayacağı ifade edilmiştir.

"sürücü belgesine sahip olmadan araç kullanılmasının suçun unsurları arasında gösterilmemesi karşısında; ehliyetsiz araç kullanmasının ve meydana gelen kazada taksirinin bulunmasının, trafik

güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşumuna yeterli olmadığı, bu nedenle kasten işlenen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun yasal unsurlarının oluşmadığı kabul edilmelidir.”

Bu itibarla, Yerel Mahkemenin direnme kararına konu mahkûmiyet hükmünün sanığa atılı trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun unsurlarının oluşmadığının gözetilmemesi isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmelidir.

SONUÇ : Açıklanan nedenlerle;

1-) Safranbolu 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin direnme kararına konu 01.02.2016 tarihli ve 947-44 Sayılı hükmünün, sanığa atılı trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun yasal unsurlarının oluşmadığının gözetilmemesi isabetsizliğinden BOZULMASINA,

2-) Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİ EDİLMESİNE, 08.10.2019 tarihinde yapılan müzakerede oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY CEZA GENEL KURULU KARARI Esas: 2014/9-790 Karar: 2015/146 Tarih: 05.05.2015

- Sürücü Belgesi (Ehliyet) Olmayan Kişiyi Kullanması için Araç Veren Sorumluluğu

“Sanık A. G.’in kullandığı ticari taksiye, daha önceden tanıdığı ve hakkındaki hüküm kesinleşen E.’in yolcu olarak bindiği ve belirli süre seyir etikten sonra, aracı kullanmak isteğini ısrarlı şekilde sanık A. G.’e ilettiği, bunun üzerine aracın direksiyonuna E.’in geçtiği, sanık A.’nin de ön koltuğa oturduğu, saat 17.30 sıralarında, meskun mahalde, çift yönlü yolda seyir halinde iken, ehliyetsiz sürücü E.’in aracın direksiyon hakimiyetini kaybedip kaldırımada bulunan ölenler ve katılan Y.’e çarparak, 2 kişinin ölümüne 1 kişinin yaralanmasına neden olduğu olayda, E.’in araç kullanmayı bilmediğine dair bir tespit yapılmamış olması karşısında, sanık aracın kullanılmasına izin vermesi şeklindeki eylem ile meydana gelen sonuç arasında uygun illiyet bağı bulunmadığından, sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerektiği halde yazılı şekilde hüküm kurulması” isabetsizliğinden oyçokluğuyla bozulmasına karar verilmiş,

Yerel mahkemece yapılan keşifte atanan Karayolları Trafik Uzmanı bilirkişi tarafından düzenlenen 31.05.2000 tarihli raporda; sanık E.’in ehliyeti olmadığı halde aracı kullanarak ayrıca meskun mahalde normalin altında bir hızla seyretmesi gerekirken süratli olmasından dolayı direksiyon hakimiyetini de kaybederek sebep olduğu kazada 6/8 oranında; sanık A.’nin ise aracını sürücü belgesine sahip olmayan kişiye vererek meskun mahalde kullanmasına müsaade etmesi nedeniyle olayın meydana gelmesinde 2/8 oranında kusurlu olduğu, ölen ve yaralanan diğer şahısların ise herhangi bir kusurunun bulunmadığı görüşüne yer verildiği,

Sanık ise; ticari taksisiyle giderken yolda gördüğü ve daha önceden tanıdığı diğer sanık E.’i aracına aldığını, bir süre sonra sonra E.’in kendisinden aracı istediğini, başlangıçta karşı çıktığını ancak E.’in ısrar etmesi üzerine aracı verdiğini, kendisinin de sağ ön koltuğa oturduğunu, E.’in seyir halindeyken hızını arttırınca aracın hızını düşürmesini istediğini, aracın yolda zikzak çizmeye başladığını, bu sırada el frenini çekmeye çalışırken E.’in kaldırımada oturan çocuklara akabinde elektrik direğine çarptığını, kazadan sonra araçtan inerek olay yerinden kaçan E.’in alkollü veya haplı olup olmadığını, ehliyetinin bulunup bulunmadığını bilmediğini, ancak daha önce araba kullandığını gördüğünü ve bildiğini savunmuştur.

Ticari taksi sürücüsü olan sanık A. G.'in trafikte seyir halinde iken daha önceden tanıdığı, sürücü belgesi bulunmayan ve ısrarla direksiyona geçmek isteyen sanık E. D.'in aracı kullanmasına izin verdiği, kendisinin de sağ ön koltuğa oturduğu, bir süre sonra sanık E.'in meskun mahalde aşırı hız yapması, sevk ve idare hatası nedeniyle direksiyon hakimiyetini kaybederek kaldırırna çıkıp iki kişinin ölümüne ve bir kişinin de yaralanmasına sebep olduğu somut olayda; hakkında verilen mahkumiyet kararı Özel Dairece onanmak suretiyle kesinleşen sanık E.'in sürücü belgesi bulunmadığı halde aracı kullanması ve yerleşim birimleri içinde hızını trafik akışına uydurmayarak direksiyon hakimiyetini kaybetmesi nedeniyle asli, sanık A.'nin ise ticari taksi şoförü olmasına ve trafikte seyir halindeyken aracın kullanımını diğer sanığa bırakmasında zorunlu bir durum bulunmamasına rağmen dikkatsiz ve tedbirsizce davranarak ehliyetinin olup olmadığını kontrol etmediği ve araç kullanma konusunda yeterli tecrübesi olduğunu bilmediği diğer sanığın etrafta yayaların bulunduğu meskun mahalde aracı kullanmasına müsaade etmesi ve hızlı gitmesine engel olmaması nedeniyle tali kusurlu olduğu, taksirli davranışları ile netice arasında nedensellik bağının da bulunduğu kabul edilmelidir.

Ceza Dairesi, kararı 'Sanık A. G.'in kullandığı ticari taksiye, daha önceden tanıdığı ve hakkındaki hüküm kesinleşen E. yolcu olarak bindiği ve belirli süre seyir etikten sonra, aracı kullanmak isteğini ısrarlı şekilde sanık A. G.'e ilettiği, bunun üzerine aracın direksiyonuna E.'in geçtiği, sanık A.'nin de ön koltuğa oturduğu, saat 17.30 sıralarında, meskun mahalde, çift yönlü yolda seyir halinde iken, ehliyetsiz sürücü E.'n aracın direksiyon hakimiyetini kaybedip kaldırırna bulunan ölenler ve katılan Y.'e çarparak, 2 kişinin ölümüne 1 kişinin yaralanmasına neden olduğu olayda, E.'in araç kullanmayı bilmediğine dair bir tespit yapılmamış olması karşısında, sanık A. aracın kullanılmasına izin vermesi şeklindeki eylem ile meydana gelen sonuç arasında uygun illiyet bağı bulunmadığından, sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerektiği halde yazılı şekilde hüküm kurulması...' isabetsizliğinden oyçokluğuyla bozma kararı vermiştir.

Aksi takdirde, her ehliyeti bulunmayan kişinin taksirli eylemlerde potansiyel suçlu olarak kabulü, her sonuçtan taksirle sorumlu tutulmasını ve gerçekleşecek bütün sonuçların ehliyetsizliğe bağlanmasını gerektirir. Oysa taksirli suçlarda değerlendirilmesi ve tartışılması gereken, ehliyetsizlik değil, sürücü belgesi olsun ya da olmasın kişinin dikkat ve özen yükümüne aykırı davranışlarla sonuca neden olup olmadığıdır. Sürücü belgesi olsun ya da olmasın bir kimseye aracını veren kişinin dikkat ve özen yükümüne aykırı davranışı saptanamamışsa, gerçekleşen sonuca ilişkin sorumluluğu ve nedensel (illiyet bağı kurulabilen) davranışının varlığı da kabul edilemez. Yeter ki kişinin görünümünden alkollü olma, sarhoşluk, uyku veya uyuşturucu ya da bir ilaç etkisinde bulunma veya küçük yaşta olma veya araç süremediğinin kesinlikle bilinmesi vb. gibi hallerinden dolayı araç kullanamayacağı anlaşılamamış olsun.

Sürücü ehliyeti, kişinin araç kullanmaya yetkili olduğunu gösteren belgedir. Sürücü belgesi olmadığı halde kişi çok mükemmel araç sürebileceği gibi, sürücü belgesi olan kişilerin mutlak surette çok iyi araba sürebileceği de iddia edilemez. Taksirle oluşan kazaların çoğunun ehliyetli sürücüler tarafından gerçekleştirildiği de bilinmektedir. Dolayısıyla taksirli suçlarda, ehliyet belgesinin değil, sonuca neden olan kişinin dikkat ve özen yükümüne aykırı hareketleri ya da çok büyük olasılıkla istenmeyen bir sonuca yol açabileceği öngörülen kişiye aracını veren veya kullandıran kişinin dikkatsizlik ve özensizliğinin, sorumluluğun belirlenmesinde esas alınması gerekmektedir.

Ehliyetsiz araç kullanma veya kullandırma idari para cezasını gerektiren bir kabahattir. Dayanağını 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 36. Maddesinde bulur. Bu maddeye göre ‘Motorlu araçların, sürücü belgesi sahibi olmayan kişiler tarafından karayollarında sürülmesi ve sürülmesine izin verilmesi yasaktır. Sürücü belgesi olmayanların, ...araç kullanarak trafiğe çıktıklarının tespiti hâlinde, bu kişilere 1.407 Türk Lirası idari para cezası verilir. Ayrıca, aracın sürücü belgesiz kişilerce sürülmesine izin veren araç sahibine de tescil plakası üzerinden aynı miktarda idari para cezası verilir.’ Sürücü belgesine sahip olsun ya da olmasın dikkat ve özen yükümüne aykırı davranışlar nedeniyle öngörülebilir bir sonucu öngöremeyen ve istenmeyen sonucun meydana gelmesine yol açan kişi ise, dikkat ve özen yükümüne uyulmamasının ağırlığına göre cezalandırılır.

Aksi takdirde yaşı küçük çocuğunun masanın üzerinde bulunan otomobil anahtarını alıp velisinin izni olmadan araç kullandığı sırada yaptığı kazadan dolayı, baba ve annenin otomobil anahtarını saklamamak suretiyle dikkat ve özen yükümüne uymamasından cezalandırılması gerekir. Öte yandan kullanması ya da öğrenmesi için ehliyetsiz çocuğuna aracını veren ve yanında bulunmayan babanın ceza sorumluluğunun varlığı kabul edilirse, bu sorumluluk taksir değil, bilinçli taksir sorumluluğudur. Zira öngörülebilir sonuç istenmemesine rağmen dikkat ve özen yükümüne aykırı davranış bilerek gerçekleştirilmekte ve sonuca neden olunmaktadır.

İnceleme konusu olayda kamu davası, sanık Ali’nin ehliyetsiz kişiye oto kullandırıp Sanık Erhan’ın süratli oto kullanarak kazaya sebebiyet verdiği iddiasıyla açılmış mahkeme kararının gerekçesinde bu hususlar hiç tartışılmamış, 12. Ceza Dairesinin iki üyesinin karşı oyunda ise, ‘Sanık zorunlu bir durum olmamasına rağmen tedbirsiz davranıp, özen yükümlülüğüne uymayarak, aracını kaza yapan ve mahkum olan, sürücü belgesi olmayan diğer sanığa vermekle kusurludur.’ ifadelerine yer verilmiş, sürüş yeteneği bulunmayan ve bulunmadığı bilinen kişiye araç vermek değil, sürücü belgesi olmayan sanığa araç verilmesi suretiyle meydana gelen sonuçtan aracı verenin taksir sorumluluğunun bulunduğu belirtilmiştir.

Taksirli suçlarda iştirak kurumunun bulunmadığı, yarışan (müterafik kusur) kusurluluğun hükme dayanak yapılabileceği, aracı sürücü belgesi olmayan kişiye veren veya sürdüren kişinin hukuki sorumluluğunun mevcut olduğu, ancak cezai sorumluluğun, bu dosya içeriğine göre, direnme kararında ve Dairenin karşı oylarındaki gibi sanığın ‘ehliyetsiz kişiye araç vermesi nedeniyle sonuçtan da dikkat ve özen yükümüne aykırılıktan sorumlu tutulması gerektiği ilkesi’ne dayanılarak belirlenemeyeceği, dosyaya yansıyan, aracı sürmekte olan ve kazaya yol açan diğer sanık E.’in aracı kesinlikle süremeyeceğine ilişkin dışa yansıyan veya sanık A. tarafından bilinen bir halinin bulunmadığı ve sürüş sırasında yapılan hız nedeniyle ölümlü sonucun meydana geldiği gözetildiğinde sanık Ali’nin mahkumiyetine ilişkin direnme kararının bozulmasının gerektiği düşüncesinde olduğumdan sayın çoğunluğun direnme kararının yerinde olduğu kanaatine katılamıyorum.” düşüncesiyle,

Çoğunluk görüşüne katılmayan yirmi Genel Kurul Üyesi de; “Hareket ile netice arasındaki illiyet bağının kesintisiz, neticeye uygun, neticenin meydana gelmesine elverişli ve doğrudan olması durumunda sorumluluğun söz konusu olacağı, somut olayda sanık Ali’nin diğer sanığa aracı kullanması amacıyla verdiği anda illiyet bağının kesildiği, salt ehliyetsiz olan diğer sanığa aracın kullanımının terk edilmesinin tedbirsiz veya dikkatsiz davranış olarak nitelendirilemeyeceği, sanığın kendi hareketinden kaynaklanmayan bir sonuçtan sorumlu tutulamayacağı, bu nedenle yerel mahkeme direnme hükmünün bozulması gerektiği” görüşüyle karşı oy kullanmışlardır.

Hukuk Bölümü 2011/236 E. , 2012/43 K.

2918 SAYILI KARAYOLLARI TRAFİK KANUNU UYARINCA VERİLEN İDARİ PARA CEZA

KABAHAHLER KANUNU (5326) Madde 23

KARAYOLLARI TRAFİK KANUNU (2918) ADRES DEĞİŞİKLİKLERİNİN BİLDİRİLMESİ VE SÜRÜCÜ BELGELERİNİN TAŞINMASI ZORUNLULUĞU:

"İçtihat Metni" Adalet Bakanlığı Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığınca hazırlanmıştır. İzinsiz olarak kopyalanması ve dağıtılması hukuki sorumluluk gerektirir.

Davacı : İ.Ç.

Davalılar : Adli Yargıda

1- Hatay Cumhuriyet Başsavcılığı

2- Hatay Trafik Denetleme Şube Müdürlüğü

İdari Yargıda

1- Hatay Cumhuriyet Başsavcılığı

2- Hatay Valiliği

O L A Y : Davacının İstanbul İli, Kağıthane İlçesinden verilme 73355 belge nolu B sınıfı sürücü belgesinin yapılan pol net sorgulamasında, Mustafa Çalışkan isimli şahıs adına kayıtlı olduğu; davacı adı ile yapılan pol net sorgusunda ise bu isimde bir sürücü belgesine rastlanmadığı tespit edilmiştir.

Davacının 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 36. Maddesinde yer alan “sürücü belgesi alma zorunluluğu” hükmünü ihlal ettiği nedeniyle, Hatay Trafik Denetleme Şube Müdürlüğünce 28.5.2010 gün ve 501617 sayılı Trafik Suç Tutanağı düzenlenmiştir.

Trafik suç tutanağı nedeniyle Hatay Cumhuriyet Başsavcılığı Hatay Kabahatler Bürosunun 28.5.2010 gün ve E:2010/759, K:2010/757 sayılı kararı ile 2918 sayılı Yasanın 36., 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 23. Maddesi uyarınca davacı “ehliyetli araç kullanmak” suçundan 600,00 TL idari para cezası ile cezalandırılmıştır.

Davacı, pol net sisteminden ehliyetine ait bilgilerinin düzeltilmesi, alınan ehliyetinin tarafına tekrar verilmesine karar verilmesi ve 600,00 TL idari yaptırım kararının iptal edilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

HATAY 1. SULH CEZA MAHKEMESİ: 12.10.2010 gün ve Değişik İş No:2010/653 sayı ile, 5560 sayılı Kanun ile değişik 5326 sayılı Kabahatler Kanunu madde 27/8 uyarınca "idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebi ile birlikte idari yargı merciinde görülür" hükmünün düzenlendiği, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu madde 19 ile de diğer kanunlarda kabahat karşılığında belirli bir süre için ruhsat veya ehliyetin geri alınması yaptırımına ilişkin hükümlerin ilgili kanunlarda bu kanun hükümlerine uygun değişiklik

yapılincaya kadar saklı olduğunun hükme bağlandığı, 2918 sayılı Kanunda 5326 sayılı Kabahatler Kanununa uygun henüz bir düzenleme yapılmadığı, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu hükümlerine göre verilen trafik idari para cezalarına itiraz halinde adli yargı merciinin görevli olduğu, ancak sürücü belgesinin geri alınmasına dair karara karşı yapılan itirazın idari yargıda çözümlenmesinin zorunlu olduğu, bu nedenle 5326 sayılı Kabahatler Kanunu madde 27/8 gereği 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu madde 48/5 kapsamında uygulanan ehliyetin geri alınması ve idari para cezasına itirazda 5326 sayılı Kabahatler Kanunun madde 27/8 uyarınca idari yargının görevli olduğu sonucuna varılmış olmakla, mahkemelerinin görevsizliğine, karar verilmiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı bu kez, Hatay Cumhuriyet Başsavcılığı Kabahatler Bürosunda tarafına uygulanan E:2010/759, K:2010/757 sayılı 600,00 TL idari yaptırım kararının iptali ile ehliyetinin iadesi istemiyle idari yargı yerinde dava açılmışsa da, davacının ehliyetine el konulmasına ilişkin bir işlemin tesis edilmediği anlaşılmıştır.

HATAY İDARE MAHKEMESİ: 19.8.2011 gün ve E:2010/1568 sayı ile, 5326 sayılı Kabahatler Kanunun 23 ve 27. Maddesinde söz edilerek, 28.5.2010 tarihinde yapılan trafik kontrolü sırasında davacının durdurulduğu, İstanbul İli, Kağıthane İlçesinden verilme 73355 numaralı B sınıfı sürücü belgesinin sorgulaması sonucunda pol net kayıtlarında sürücü belgesinin Mustafa Çalışkan adına görülmesi üzerine sürücü belgesinin incelenmesi için 28.5.2010 tarihli tutanak ile sürücü belgesinin K.O.M Şube Müdürlüğüne teslim edildiği, ehliyetsiz araç kullanmaktan dolayı Trafik Suç Tutanağı tanzim edilerek Cumhuriyet Savcılığına sevk edildiği, 600,00 TL idari para cezasının uygulandığı, davacı tarafından bu işlemler hakkında Hatay 1. Sulh Ceza Mahkemesinin D.İş:2010/653 sayılı dosyasında açılan davada davacı hakkında sürücü belgesinin geri alınmasına ilişkin idari yaptırım kararı da tesis edildiği gerekçesiyle idari yargının görevli olduğu sonucuna varılarak davanın görev yönünden reddi üzerine bakılmakta olan davanın açıldığının anlaşıldığı, olayda, davacının sürücü belgesinin incelenmek üzere tutanak ile alınarak K.O.M Şube Müdürlüğüne teslim edildiği, ortada idari yaptırım kararı niteliğinde sürücü belgesinin geri alınmasına ilişkin herhangi bir işlemin olmadığı, uyuşmazlığın Kabahatler Kanunu hükümleri kapsamında adli yargıda çözümlenmesi gerektiği gerekçesiyle adli yargının görev alanına giren davada Mahkemelerinin görevli olmadığına, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmeye kadar ertelenmesine, karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa AYSAL, Eyüp Sabri BAYDAR, Siddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Sedat ÇELENLİOĞLU ve Ayhan AKARSU'nun katılımlarıyla yapılan 5.3.2012 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması

idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar ‘ceza davası’ olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği...” açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde davacıya, sürücü belgesiz araç kullanmak suçunu işlediği nedeniyle 600,00-TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Hatay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 28.5.2010 tarihli ve 2010/759 sayılı idari yaptırım kararı uygulandığı ancak, sürücü belgesinin incelenmek üzere tutanak ile alınarak, K.O.M. Şube Müdürlüğüne teslim edildiği sürücü belgesinin geri alındığına ilişkin bir işlemin olmadığı nedeniyle idari para cezasının iptali istemi yönünden olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu,

İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen durumun aksine, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası temin edilmeden Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulduğu görülmekte ise de; Başkanlık yazısıyla, adli yargı kararının kesinleşme durumunu gösteren onaylı bir örneğinin Mahkemesinden istenildiği ve sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA'nın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 2918 sayılı Kanun'un 36. maddesine aykırılık nedeniyle Cumhuriyet Savcısı tarafından verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

13.10.1983 tarih ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 36. maddesinin üçüncü fıkrasında, “(Yeniden Düzenleme:21/5/1997-4262/4 md.) Sürücü belgesi sahibi olmadan trafiğe çıkanlara ilk tespitte bir aydan iki aya kadar, tekrarı halinde iki aydan üç aya kadar hafif hapis cezası verilir. Ayrıca bu kişiler her defasında 7 200 000 lira hafif para cezasıyla da cezalandırılırlar. Bu kişilerin kazaya neden olması halinde bu cezaların uygulanması diğer cezaların uygulanmasına engel teşkil etmez. Sürücü aynı zamanda araç sahibi değilse, ayrıca tescil plakasına da aynı miktar için ceza tutanağı düzenlenir.” hükmü yer almış; 112. maddesinde(Değişik birinci fıkra: 8/3/2000 - 4550/2 md.), sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınması hariç olmak üzere bu Kanundaki; hafif para cezasını veya bununla birlikte hafif hapis cezasını, belgelerin geri alınması ve iptali veya işyerlerinin kapatılması cezasını gerektiren suçlarla ilgili davalara trafik mahkemelerinde, bunların bulunmadığı yerlerde yetki verilen sulh ceza mahkemelerinde bakılacağı belirtilmiştir.

4.11.2004 gün ve 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un “Hafif hapis ve hafif para cezalarının idari para cezasına dönüştürülmesi” başlığını taşıyan 7. maddesinde(Değişik: 11/5/2005 – 5349/3 md.),

“(1) Kanunlarda, “hafif hapis” veya “hafif para” cezası olarak öngörülen yaptırımlar, idari para cezasına dönüştürülmüştür. İdari para cezasının hesaplanmasında 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesi hükümleri uygulanır. İlgili kanunda “hafif hapis” cezasının üst sınırının belirtilmediği hallerde, idari para cezasının hesaplanmasında esas alınacak gün sayısının üst sınırı, yediyüzotuzdur.

(2) Kanunlarda, “hafif hapis cezası” ile “hafif para cezası”nın seçimlik olarak veya birlikte öngörüldüğü hallerde, idari para cezası yaptırımının belirlenmesinde “hafif hapis cezası” esas alınır.

3) Kanunlarda, sadece “hafif para cezası”nın öngörüldüğü ve cezanın alt veya üst sınırının belirtilmediği hallerde, idari para cezası, yüzyirmimilyon Türk Lirasından az, onsekizmilyar Türk Lirasından fazla olamaz.

4) Bu madde hükmüne göre idari para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı yetkilidir” hükmüne yer verilmiştir.

30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “Cumhuriyet savcısının karar verme yetkisi” başlığını taşıyan 23. maddesinde, “(1) Cumhuriyet savcısı, kanunda açıkça hüküm bulunan hallerde bir kabahat dolayısıyla idarî yaptırım kararı vermeye yetkilidir.

(2) Bir suç dolayısıyla başlatılan soruşturma kapsamında bir kabahatin işlendiğini öğrenmesi halinde Cumhuriyet savcısı durumu ilgili kamu kurum ve kuruluşuna bildirebileceği gibi, kendisi de idarî yaptırım kararı verebilir.

(3) Soruşturma konusu fiilin kabahat oluşturduğunun anlaşılması halinde Cumhuriyet savcısı bu nedenle idarî yaptırım kararı verir. Ancak, bunun için ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından idarî yaptırım kararı verilmemiş olması gerekir” denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, Cumhuriyet Savcısı tarafından, Hatay Cumhuriyet Başsavcılığı Kabahatler Bürosu’nun 28.5.2010 gün ve 2010/759-757 sayılı İdari Yaptırım Kararı ile, sürücü belgesiz araç kullanırken yakalanan, hakkında suç tutanağı düzenlenen ve ehliyetinin geri alınmasına ilişkin bir işlemin bulunmadığı da tespit edilen davacının eyleminin 2918 sayılı Karayolları Trafik Yasası’nın 36. maddesine aykırılık oluşturduğu 600,00 TL idari para cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği anlaşılmıştır.

Kabahatler Kanunu’nun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasa’nın 31. maddesiyle değiştirilen 3. maddesinde, “ (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır”; Kanunun “Başvuru yolu” başlıklı 27. maddesinin 1. fıkrasında ise, “İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir” düzenlemeleri yer almıştır.

Bu düzenlemelere göre; Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, davacının, 2918 sayılı Karayolları Trafik Yasası'na aykırı hareket ettiğinden bahisle eylemine uyan 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 36. maddesinde öngörülen 600,00 TL idari para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

Bu durumda, 2918 sayılı Karayolları Trafik Yasası'nın 36. maddesine muhalefet nedeniyle Savcı tarafından davacıya verilen idari para cezasının, 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu ve Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınacağından, davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İdare Mahkemesinin yapmış olduğu başvurunun kabulü ile, Sulh Ceza Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Hatay İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Hatay 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 12.10.2010 gün ve Değişik İş No:2010/653 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 5.3.2012 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 20.12.2004 Tarihli, 2004/3248 E. , 2004/12605 K.

Dava, sigortalı aracın Trafik Sigorta Poliçesi Genel Şartları'nın 4/c maddesi hükmü uyarınca, ehliyet belgesine sahip olmayan kişi tarafından kullanıldığı, bu nedenle 3 ncü kişiye ödeme yapıldığı iddiasına dayalı rücuen tazminat istemine ilişkindir. Davacı sigortacı ile davalı sigortalı arasındaki akdi ilişkinin koşullarını oluşturan Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Poliçesi Genel Şartları'nın (tazminatın azaltılması veya kaldırılması sonucunu doğuran haller) başlıklı 4/c maddesinde tazminatı gerektiren olayın, aracın Karayolları Trafik Kanunu'na göre gereken ehliyetnameye haiz olmayan kimseler tarafından sevk edilmesi sonucunda vukua gelmiş ise sigortacının bu hususu zarar görenlere karşı ileri

süremeyeceği ve fakat ödemede bulunduktan sonra tazminatın kaldırılmasını veya azaltılmasını sağlayabileceği oranda sigorta ettirene rücu edebileceği hükme bağlanmış bulunmaktadır.

Poliçede yer alan bu şart, esasen KTK.nun 95 nci maddesi düzenlemesinin poliçeye aksettirilmiş bir hükmüdür. Ancak, sigortacının mevcut düzenlemeler uyarınca böyle bir durumda sigorta sözleşmesinin tarafı olmayan sürücüye yönelmesi mümkün değildir. Bu durumda mahkemece, davalı sürücü hakkındaki davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde hüküm kurulması doğru değildir.

Yargıtay 17.Hukuk Dairesi 03.11.2020 Tarihli 2019/ 2586 E. , 2020 / 6407 K.

Davacı vekili, davalının maliki/işleteni olduğu aracın, müvekkili şirket nezdinde sigortalı aracın 26/04/2015 tarihinde dava dışı sürücü ...'in yüksek oranda alkollü ve ehliyetsiz olarak sevk ve idaresinde iken maddi hasarlı trafik kazasına sebebiyet verdiğini, dava dışı ... 'in tam ve asli kusurlu olduğunu, park halinde bulunan çarptığı aracın herhangi bir kusurunun olmadığını tespit edildiğini, kazada hasara uğrayan araç için, 26/06/2015 tarihinde 11.000,00.-TL hasar tazminatının zarar görenin hesabına ödendiğini, trafik sigortası genel şartlarının B.4 maddesinde alkollü ve/veya ehliyetsiz araç kullanmanın rücu nedeni olarak gösterildiğini, bu nedenlerle tüm talep ve dava hakları saklı kalmak kaydıyla 11.000,00.TL'nin ödeme tarihi olan 26/06/2015 tarihinden itibaren işleyecek avans faiziyle,

yargılama giderleri ve vekalet ücreti ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili müvekkilinin o tarihte cezaevinde olduğunu, aracının çalındığını, ... 'i tanımadığını, aracı kullanan kişiye de husumet yöneltilmesi gerektiğini, davanın reddine karar verilmesini savunmuştur. Mahkemece iddia, savunma, toplanan deliller ve benimsenen bilirkişi raporuna göre davanın kabulü ile 11.000,00 liranın 26/06/2015 ödeme tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiş; hüküm, davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Dosya içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davalı vekilinin yerinde görülmeyen tüm temyiz itirazlarının reddiyle usul ve yasaya uygun bulunan hükmün ONANMASINA,

Ceza Dairesi 2015/2589 E. , 2015/1523 K. "İçtihat Metni"

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 36/3-a maddesine aykırı davranmaktan dolayı kabahatli Yapı Kredi Finansal Kiralama A.O. hakkında 1.462 Türk lirası idari para cezası uygulanmasına dair Şanlıurfa Trafik Denetleme Şube Müdürlüğü'nün 16/05/2014 tarihli ve 062541 sayılı idari para cezası karar tutanağı karşı yapılan başvurunun reddine ilişkin Şanlıurfa 2. Sulh Ceza Hakimliğinin 26/09/2014 tarihli ve 2014/204 değişik iş sayılı kararı aleyhine Yüksek Adalet Bakanlığının 29/01/2015 gün ve 7086 sayılı kanun yararına bozma istemini içeren yazısı ekindeki dava dosyası Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 10/02/2015 gün ve KYB.2015-45133 sayılı ihbarnamesi ile daireye verilmekle okundu.

Anılan ihbarnamede;

Dosya kapsamına göre, sürücü belgesiz kişilerce araç sürülmesine izin verdiğinden bahisle araç sahibi Yapı Kredi Finansal Kiralama A.O. hakkında 2918 sayılı Kanun'un 36/3-a maddesi uyarınca idari para cezası uygulanmış ise de, muterizin 03/06/2014 tarihli başvuru dilekçesinde belirttiği ve dosyasına

sunduğu 11/04/2012 tarihli araç kiralama sözleşmesine göre, kabahatte kullanılan 2011 model Terex 860 Elite marka kazıcı yükleyicinin Halil Kılıç isimli bir kişiye üç yıl süre ile kiraya verildiği, 16/05/2014 tarihinde idari para cezası karar tutanağında kimliği yazılı olmayan bir kişi tarafından aracın sürücü belgesiz kullanılması sebebiyle işlem yapıldığı,

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 3. maddesinde "Araç sahibi olan veya mülkiyeti muhafaza kaydıyla satışta alıcı sıfatıyla sicilde kayıtlı görülen veya aracın uzun süreli kiralama, ariyet veya rehni gibi hallerde kiracı, ariyet veya rehin alan kişidir. Ancak ilgili tarafından başka bir kişinin aracı kendi hesabına ve tehlikesi kendisine ait olmak üzere işlettiği ve araç üzerinde fiili tasarrufu bulunduğu ispat edilirse, bu kimse işleten sayılır." hükmünün yer aldığı, muteriz şirket ile Halil Kılıç arasında üç yıllık sözleşme yapıldığı, sözleşmenin hitamına kadar geçecek sürede, aracın işleten sıfatına Halil Kılıç'ın sahip olacağı, bu nedenle idari yaptırım kararına muhatabında işleten sıfatıyla kiracının olmasının gerektiği gözetilmeden, yazılı şekilde başvurunun reddine karar verilmesinde isabet görülmediği gerekçesiyle 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 309.maddesi uyarınca

anılan kararın kanun yararına bozulması isteminde bulunulmakla gereği görüşölüp düşünölüdü;

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname içeriği yerinde görüldüğünden, Şanlıurfa 2. Sulh Ceza Hakimliğinin 26/09/2014 tarihli ve 2014/204 değişik iş sayılı kararının CMK'nun 309/4-d maddesi uyarınca BOZULMASINA, kabahatli hakkındaki idari para cezasının kaldırılmasına, 14/05/2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.